

KITENT®

Sunitinib

کتابچه راهنمای مصرف کیتنت® در:

- کانسر کلیه پیشرفته
- تومور استرومال دستگاه گوارش
- تومور نورواندوکراین پانکراس

شرکت نوآوران
دارویی کیمیا

این کتابچه به شما و افرادی که از شما مراقبت می کنند کمک می کند تا درباره‌ی درمان بیماری بیشتر بیاموزید.

حقایق را درباره‌ی بیماری خود و درمان با کیتنت® بدانید

کیتنت® به صورت گسترده‌ای در درمان بیماران با RCC¹ پیشرفته و GIST² مورد استفاده قرار می‌گیرد.

کیتنت® برای درمان بیماری‌های ذیل استفاده می‌شود:

• کانسر کلیه پیشرفته (RCC)

• تومور استرومال دستگاه گوارش (GIST):

کانسر نادر معده، روده یا مری می‌باشد. کیتنت® هنگامی استفاده می‌شود که ایماتینیب قادر به جلوگیری از رشد تومور نبوده و یا بیمار قادر به تحمل ایماتینیب نباشد.

• تومور نورواندوکراین پانکراس به نام (PNET³): تومور پیشرفته‌ی پانکراس که با جراحی قابل درمان نمی‌باشد.

در این بخش شما خواهید آموخت کیتنت® چگونه عمل می‌کند و چگونه باید آن را استفاده نمایید.

1 Advanced Renal cell carcinoma

2 Gastrointestinal stromal tumor

3 Pancreatic neuroendocrine tumor

کیتنت® چگونه عمل می کند

کیتنت® دو عملکرد اصلی این بیماری ها را متوقف می کند:

در مطالعات بالینی، مشاهده شده داروی سونیتینیب® رشد و انتشار بیماری را کند و یا در مواردی متوقف می کند. همچنین این دارو ممکن است به کوچک شدن سایز تومور کمک کند. کیتنت® درمان قطعی بیماری نیست و همه‌ی افراد نتایج یکسانی را با آن تجربه نمی کنند.

داروی کیتنت® با متوقف کردن مسیری که منجر به رشد و تکثیر سلول‌های سرطانی می‌شود عمل می‌کند. این دو مسیر در زیر توضیح داده شده‌اند:

• پرولیفراسیون:

وقتی اتفاق می‌افتد که یک سلول تقسیم شده و سلول‌های بیشتری را تولید می‌کند.

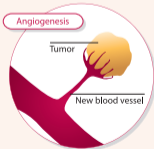
این سلول‌های ایجاد شده همان شکل و سایز سلول اولیه را در بیشتر اندام‌های بدن دارند.

سلول‌های سرطانی نیز پرولیفراسیون انجام می‌دهند اما با سرعت بالاتر و در اشکال غیر طبیعی رشد می‌کنند.

• آنژیوژنز:

به تولید و رشد رگ‌های خونی جدید آنژیوژنز می‌گویند. این مسئله در اندام‌های سالم اتفاق می‌افتد. اما هنگامی که آنژیوژنز در تومور اتفاق می‌افتد، رگ‌های جدید، غیر طبیعی بوده و به رشد بی‌رویه‌ی سلول‌های سرطانی کمک می‌کند.

Stages of proliferation

اطلاعات ایمنی مهم که شما درباره ی کیتنت® باید بدانید:

کیتنت® ممکن است مشکلات شدید کبدی ایجاد نماید. در صورتی که هرکدام از علائم و نشانه‌های مشکلات کبدی زیر را در طول درمان با کیتنت® مشاهده نمودید به پزشک یا پرستار مراقبت کننده خود اطلاع دهید.

- خارش
 - زردی پوست یا چشم
 - ادرار تیره
 - درد یا احساس ناراحتی در قسمت فوقانی معده
- پزشک معالج شما باید قبل از شروع درمان با کیتنت® و در طی درمان، آزمایشات خونی را برای بررسی عملکرد کبد انجام دهد.
- ### بارداری و شیردهی:

- کیتنت® ممکن است باعث صدمه به جنین شود. در طی مصرف کیتنت® باید از بارداری جلوگیری نمایید. اگر در هنگام مصرف کیتنت® باردار شدید سریعاً به پزشک معالج خود اطلاع دهید.
- در طی مصرف کیتنت® از شیردهی اجتناب نمایید.

درمورد تمام داروهایی که مصرف می‌نمایید، شامل داروهای نسخه‌ای و غیر نسخه‌ای، ویتامین و یا مکمل گیاهی پزشک خود را مطلع کنید. استفاده از کیتنت® هم زمان با سایر داروها ممکن است باعث ایجاد عوارض جانبی گردد.

در صورت مصرف هم زمان کیتنت® با داروهای bisphosphonate (دسته دارویی درمان پوکی استخوان) مانند: Risedronic Acid, Pamidronic Acid, Ibandronic Acid, Etidronic Acid, Alendronic Acid , Tiludronic Acid , Zoledronic Acid ممکن است درصد مشکلات شدید استخوانی مانند، نکروز استخوان افزایش یابد.

قبل از شروع هر داروی جدید با پزشک خود مشورت نمایید.

پزشک خانواده و دندانپزشک خود را از مصرف داروی کیتنت[®] مطلع نمایید. آنها باید قبل از انجام هرگونه جراحی یا پروسه‌ی درمانی دندانپزشکی با پزشک معالج شما که کیتنت[®] را تجویز نموده صحبت نمایند.

• **مشکلات قلبی:** مشکلات قلبی شامل نارسایی قلبی (HF) و مشکلات ماهیچه قلب یا کاردیومیوپاتی می‌باشد که ممکن است بسیار خطرناک باشد. در صورت احساس خستگی شدید، کوتاهی نفس و یا تورم مچ و یا ساق پا به پزشک خود اطلاع دهید.

• تغییرات غیر طبیعی ریتم قلب:

در طول درمان با کیتنت[®] پزشک شما ممکن است آزمایشات خونی و نوار قلبی برای بررسی مشکلات قلبی انجام دهد. در صورت احساس گیجی، غش و یا ضربان غیر طبیعی، پزشک خود را مطلع نمایید.

• افزایش فشار خون:

در طی درمان با کیتنت[®] پزشک معالج شما ممکن است فشار خون شما را کنترل نموده و در صورت نیاز، برای تنظیم فشار خون دارو تجویز نماید.

• مشکلات کبدی جدی

• خونریزی

در صورت داشتن هر یک از نشانه های زیر پزشک معالج خود را سریعاً مطلع نمایید.

- درد یا ورم شکمی
- استفراغ خونی
- مدفوع تیره و چسبنده
- ادرار خونی
- سر درد یا تغییر در سطح هوشیاری

پزشک شما سایر نشانه ها را به شما خواهد گفت.

اطلاعات ایمنی مهم که شما درباره ی کیتنت® باید بدانید:

• مشکلات استخوان و مفاصل:

در هنگام مصرف کیتنت® مشکلات شدید استخوان و مفاصل، ممکن است اتفاق بیافتد. پزشک شما قبل از درمان با کیتنت® دهان شما را معاینه می‌نماید. پزشک شما ممکن است از شما بخواهد که قبل از درمان با کیتنت® دندانپزشک خود را ببینید.

• سندرم تجزیه تومور¹:

این سندرم در اثر تخریب سریع سلول های توموری اتفاق می افتد و ممکن است منجر به عوارض جدی گردد. تهوع، کوتاهی نفس، ضربان قلب غیرطبیعی، تیرگی ادرار و خستگی مرتبط با تغییرات سطوح خونی: پتاسیم، اسیداوریک و فسفر و کاهش کلسیم در خون از جمله عوارض این سندرم می‌باشد که می‌تواند منجر به تغییرات در عملکرد کلیه و نارسایی حاد کلیه گردد.

• مشکلات هورمونی:

پزشک معالج شما در طی درمان با کیتنت® ممکن است آزمایشات برای بررسی عملکرد غدد تیروئید و فوق کلیه انجام دهد. در صورت داشتن هریک از نشانه های زیر به پزشک خود اطلاع دهید:

- خستگی افزاینده که از بین نمی رود، عدم تحمل گرما، کاهش اشتها، احساس عصبی بودن، اضطراب و لرزش، تهوع و استفراغ، تعریق، توقف یا نامنظم شدن عادت ماهیانه، اسهال، افزایش ضربان قلب، سردرد، احساس افسردگی و ریزش مو

1 Tumor Lysis Syndrome

عوارض جانبی شایع کیتنت® شامل:

- زردی پوست و روشن شدن مو (داروی کیتنت® زرد رنگ می باشد و به همین دلیل ممکن است پوست شما زرد رنگ شده و مویتان روشن تر گردد.)
 - خستگی
 - ضعف
 - تب
 - علائم گوارشی شامل: اسهال، تهوع، استفراغ، زخم های دهانی، آسفتگی معده، درد شکم و یبوست
 - درمورد روش های رسیدگی به این عوارض با پزشک خود مشورت نمایید.
 - راش و یا سایر تغییرات پوستی شامل: خشکی، ضخامت یا ترک خوردن پوست
 - تاول و یا راش در کف دست و پا
 - تغییر مزه در دهان
 - کاهش اشتها
 - درد و یا تورم در بازو و پاها
 - سرفه
 - کوتاهی نفس
 - خونریزی مانند خونریزی از بینی یا از زخم ها و بریدگی ها
- در صورتیکه در طول درمان دچار خونریزی و یا تورم شدید با پزشک خود تماس بگیرید.

چگونه کیتنت[®] را مصرف نمایید

قبل از مصرف کیتنت[®]:

در صورت داشتن هر یک از موارد ذیل به پزشک خود اطلاع دهید:

- هر نوع مشکل قلبی
- فشار خون
- مشکلات تیروئید
- در صورتی که کاندید عمل جراحی هستید
- مشکلات عملکردی کبدی
- مشکلات خون ریزی دهنده
- صرع
- سایر مشکلات پزشکی

دوز درمانی کیتنت[®]

کیتنت[®] به صورت کپسول های ۱۲/۵ میلی گرم، ۲۵ میلی گرم و ۵۰ میلی گرم موجود می باشد. مصرف آن به صورت خوراکی معمولاً یک بار در روز همراه یا بدون غذا می باشد.

یادآوری های مهم:

مطالب مهمی که باید در مورد مصرف کیتنت® بدانید:

- کپسول کیتنت® را باز نکنید.

- کیتنت® را هر روز در یک زمان مشخص همراه یا بدون غذا مصرف نمایید.

- در صورت فراموش کردن یک دوز به محض یادآوری آن دوز را مصرف نمایید. اگر زمان مصرف به دوز بعدی نزدیک است آن را مصرف ننموده و فقط دوز بعدی را در زمان مشخص خود مصرف کنید. از مصرف بیش از یک دوز در یک زمان بپرهیزید. در مورد دوز فراموش شده با پزشک خود صحبت کنید.

- قبل از هر دوره ی درمانی پزشک معالج شما ممکن است آزمایشات خونی انجام دهد.

- اگر کیتنت® را بیش از دوز تجویز شده مصرف نمودید، سریعا به پزشک خود اطلاع دهید.

- در مورد تمام داروها و ویتامین ها و محصولات گیاهی که مصرف می کنید به پرستار یا پزشک خود اطلاع دهید.

- تا زمانی که کیتنت® مصرف می کنید از بارداری خودداری کنید. کیتنت® ممکن است باعث آسیب به جنین گردد. اگر باردار شدید سریعا پزشک خود را مطلع کنید.

- از مصرف گریپ فروت و آب گریپ فروت خودداری کنید چون باعث تغییر مقدار داروی کیتنت® در بدن شما می گردد.

چگونه کیتنت® را مصرف نمایید

راه های آسان جهت یادآوری دوز روزانه:

از آنجاییکه شما باید یک بار در روز و در زمان مشخص کیتنت® را مصرف نمایید، راه های ساده ای برای به خاطر آوردن زمان هر دوز وجود دارد.

- دارو را قسمتی از برنامه روزانه خود قرار دهید
دارو را هرروز دریک زمان مشخص مصرف نمایید. برای مثال: بعد از بیدار شدن از خواب یا قبل از رفتن به تخت خواب.
- از جعبه‌ی قرص هفتگی یا ماهانه استفاده کنید
این به شما کمک می کند تا مقدار کپسول را شمارش نموده و دوز روزانه را به خاطر آورید.
در صورت امکان قبل از شروع دوره ی درمانی بعدی مجددا بسته را پر کنید.
- جعبه ی داروی خود را در محلی قرار دهید که به آسانی دیده شود
دارو را در محلی قابل دید مانند میز کنار تخت خواب قرار دهید. فقط مطمئن باشید که دارو از دسترس اطفال دور باشد.

- همیشه یک دوز اضافه به همراه داشته باشید
مهم نیست کجا هستید همیشه باید داروی خود را به همراه داشته باشید.

- استفاده از تقویم
زمان مصرف دارو را روی تقویم یادداشت کنید. شما می توانید دوز روزانه مصرفی را چک کرده و علامت بزنید.

- یادداشت روزانه
زمان مصرف را یادداشت کنید. همچنین می توانید عوارض و نشانه ها را یادداشت کرده و با پزشک خود در میان بگذارید.

- درخواست یادآوری
از دوستان یا پرستار و یا خانواده خود بخواهید تا زمان مصرف را به شما یادآوری نمایند.

حقایق را درباره‌ی کانسر کلیه پیشرفته بدانیم

شایع ترین نوع کانسر کلیه

حدود ۶۰,۰۰۰ بیمار مبتلا به کانسر کلیه، سالانه در آمریکا تشخیص داده می‌شود. کیتنت® داروی مورد تایید برای درمان کانسر کلیه ی پیشرفته می‌باشد. RCC شایع ترین فرم کانسر کلیه می‌باشد که از کلیه شروع شده و می تواند در کلیه یک یا چندین تومور ایجاد کند و با احتمال کمتر هم زمان در هر دو کلیه ایجاد شود.

RCC چگونه ایجاد می شود و انتشار می‌یابد:

سلول های توموری اشکال غیرطبیعی از سلول های سالم هستند. آنها شبیه به سلول های طبیعی ولی به تعداد زیاد و اشکال غیرطبیعی تکثیر کرده و رشد می‌یابند.

مرحله بندی RCC:

RCC در ۴ مرحله دسته بندی می‌شود. برای تخمین مراحل بیماری، پزشکان سایز تومور را اندازه گیری می‌کنند.

مشخصات

تومور فقط محدود به کلیه بوده و سایز آن از ۷ سانتی متر کمتر است.

تومور فقط محدود به کلیه بوده و سایز آن از ۷ سانتی متر بیشتر است.

تومور ممکن است به کلیه، گره های لنفاوی نزدیک، غده فوق کلیه، بافت اطراف کلیه یا رگ های اصلی کلیه انتشار یابد.

تومور به فضای پشت کلیه انتشار پیدا کرده و ممکن است به تعدادی از گره های لنفاوی نزدیک به کلیه و یا سایر ارگان ها مانند روده، پانکراس یا ریه انتشار پیدا کند.

به بازگشت بیماری بعد از درمان آن گفته می‌شود. ممکن است در کلیه و یا سایر اندام های بدن بعد از اولین درمان عود نماید.

Stage

Stage I

Stage II

Stage III

Stage IV

Recurrent RCC

کیتنت® و درمان کایه پیشرفته

یافتن بهترین روش درمانی برای بیماری شما:

بسته به مرحله تومور، درمان های زیر ممکن است در دسترس باشد:

- جراحی برای برداشتن تومور
- شیمی درمانی یا رادیوتراپی برای از بین بردن سلول های توموری
- درمان های بیولوژیک که از سیستم ایمنی بدن برای مقابله با بیماری کمک می گیرند.
- درمان ضد آنژیوژنز مانند کیتنت®

بیمارانی که در حین مصرف کیتنت® علائم التهاب پانکراس و یا نارسایی کبدی دارند باید با نظر پزشک مصرف دارو را متوقف نمایند.

کیتنت و درمان GIST

GIST: یک کانسر نادر معده، روده یا مری می باشد. کیتنت® به عنوان خط دوم درمان، زمانی تجویز می گردد که ایماتینیب نمی تواند رشد کانسر را مهار کند و یا هنگامی که بیمار به ایماتینیب مقاوم می شود.

هرساله حدود ۶۶۰۰-۳۳۰۰ نفر در آمریکا با این کانسر (GIST) تشخیص داده می شوند.

GIST از بخشی از بدن بنام استروما شروع می شود. استروما پوشش داخلی سیستم گوارشی می باشد. پزشکان معتقدند علت آن جهش ژنی بوده و ارتباطی با رژیم غذایی فرد و یا سبک زندگی وی ندارد.

مرحله بندی GIST:

GIST ۴ مرحله دارد. برای تعیین مراحل بیماری پزشکان سائز تومور ونحوه‌ی انتشار تومور را اندازه می‌گیرند و سلول‌های توموری را از جهت افتراق سلولی و تشابه با سلول‌های طبیعی، بررسی می‌کنند.

تعریف

Stage

سائز تومور کمتر از ۵ سانتی‌متر و تومور انتشار نیافته است. تومور به خوبی تمایز یافته و سلول‌های آن بیشتر شبیه سلول‌های طبیعی هستند.

Stage IA

سائز تومور بیشتر از ۵ سانتی‌متر است و انتشار نیافته است. تومور به خوبی تمایز یافته و سلول‌های آن بیشتر شبیه سلول‌های طبیعی هستند.

Stage IB

سائز تومور کمتر از ۵ سانتی‌متر و تومور انتشار نیافته است. تومور تمایز نیافته و سلول‌های آن کمتر شبیه سلول‌های طبیعی می‌باشند.

Stage IIA

سائز تومور بیشتر از ۵ سانتی‌متر و تومور انتشار نیافته است. تومور تمایز نیافته و سلول‌های آن کمتر شبیه سلول‌های طبیعی می‌باشند.

Stage IIB

سائز تومور ممکن است بیش از ۵ سانتی‌متر باشد و ممکن است به گره‌های لنفاوی نزدیک منتشر شده باشد. تومور تمایز بدی دارد و سلول‌های توموری حداقل شباهت را به سلول‌های نرمال دارند.

Stage III

تومور به سایر بافت‌ها انتشار یافته است.

Stage IV

کیتنت® و درمان GIST

بسته به اینکه بیماری در چه مرحله ای باشد، چندین درمان می‌تواند در دسترس باشد شامل:

- جراحی برای برداشتن تومور
 - شیمی درمانی یا رادیوتراپی برای از بین بردن سلول‌های توموری
 - درمان ضد آنژیوژنز مانند کیتنت® (از بین بردن رگ‌های جدید)
- کیتنت® زمانی برای درمان GIST استفاده می‌شود که داروی ایماتینیب به عنوان خط اول درمان استفاده شده و موثر نبوده و یا بیمار به آن حساسیت داشته باشد. اثربخشی این دارو در درمان GIST ثابت شده است.

نتایج:

- بیمارانی که سونیتینیب دریافت کرده اند ۴ برابر بیشتر توقف رشد تومور را در مقایسه با پلاسبو تجربه کرده اند.

حقایقی در مورد تومور نورواندوکراین پانکراس

هرسال در حدود ۱۰۰۰ مورد جدید از تومور نورواندوکراین پانکراس در ایالات متحده آمریکا تشخیص داده می‌شود. سونیتینیب برای درمان بخشی از بیماران که بیماریشان پیشرفت نموده و با جراحی قابل درمان نیستند تایید شده است. تومور نورواندوکراین تومور نادری می‌باشد که در سلول‌های مولد هورمون پانکراس تشکیل می‌شود. نباید آن را با یک نوع بسیار رایج از سرطان پانکراس که آدنوکارسینوم نامیده می‌شود، اشتباه گرفت. تومور نورواندوکراین مراحل مختلفی دارد، برای تعیین مرحله‌ی بیماری پزشک سایز تومورها را اندازه‌گیری می‌کند. تصاویر ذیل سایز تومور را توضیح می‌دهد:

تعریف

Stage

تومور فقط در پانکراس است و اندازه‌ی آن ۲ سانتی متر یا کوچکتر می‌باشد.

Stage IA

تومور بزرگتر از ۲ سانتی متر بوده و محدود به پانکراس می‌باشد.

Stage IB

تومور به پشت پانکراس گسترش یافته و لیکن تهاجم به عروق اصلی خون، لنف، غده‌ها یا سایر قسمت‌های بدن ندارد.

Stage IIA

تومور با هر سایزی که به نزدیک غدد لنفاوی گسترش یافته است اما به عروق اصلی خون یا سایر قسمت‌های بدن تهاجم ندارد.

Stage IIB

تومور به نزدیکی عروق اصلی خون تهاجم داشته است. احتمال گسترده شدن در نزدیکی غدد لنفی وجود دارد و گسترش به سایر قسمت‌های بدن ندارد.

Stage III

هر توموری که به سایر قسمت‌های بدن گسترش یافته است.

Stage IV

کیتنت® و درمان تومور نورواندوکراین پانکراس

یافتن بهترین درمان برای شما

بر اساس مرحله بیماری، ممکن است چندین درمان در دسترس باشد. این درمان ها می توانند شامل:

- جراحی برای برداشتن تومور

- شیمی درمانی یا رادیوتراپی برای از بین بردن سلول های توموری

- هورمون درمانی، مانند آنالوگ سوماتوستاتین در صورتی که تومور از نوع تومور نورواندوکراین عملکردی باشد. آنالوگ سوماتوستاتین به کنترل علائم ناشی از آزادسازی بیش از اندازه هورمون در بدن توسط تومور عملکردی PNET کمک می کند.

- درمان ضد آنژیوژنز، مثل کیتنت®

کیتنت® ممکن است رشد تومور نورواندوکراین پیشرفته پانکراس را کند و در مواردی متوقف نماید. همچنین کیتنت® ممکن است به کوچک شدن تومور کمک کند. کیتنت® یک درمان قطعی نیست و همه ی بیماران نتایج مشابهی را تجربه نخواهند کرد.

در این بخش شما می‌آموزید:

- اطلاعات ایمنی مهم
- عوارض جانبی احتمالی شدید
- عوارض جانبی شایع و روش‌های کمک کننده به مدیریت آنها

مطمئن شوید که به همه‌ی عوارض جانبی ایجاد شده توجه دارید. این عوارض می‌توانند علائم مهمی برای راهنمایی شما و پزشک معالجتان در جهت درک بهتر اتفاقاتی که در حال رخ دادن در بدن شماست، باشد.

قبل از شروع درمان با کیتنت[®]، با پزشک معالج تان درباره‌ی عوارض جانبی که شما با سایر داروها و درمان‌ها داشته‌اید صحبت کنید. چنانچه شما شروع به دریافت کیتنت[®] نمودید در صورتی که متوجه هرگونه عوارض جانبی جدید یا تغییری در عوارض جانبی موجود شدید پزشک معالجتان را در جریان قرار دهید. بر اساس عوارضی که تجربه می‌کنید، پزشک معالج تان ممکن است دوز دارو را تغییر دهد و یا درمان با کیتنت[®] را متوقف نماید.

روش‌هایی که برای مدیریت عوارض جانبی کمک کننده می‌باشند:

روش‌هایی وجود دارند که شما با بکارگیری آنها به سهولت می‌توانید این مشکلات را کنترل کنید. در ذیل لیستی از عوارض جانبی شایع و روش‌های مدیریت آنها آورده شده است. همه‌ی عوارض جانبی قابل مدیریت نیستند و قطع درمان و یا کاهش دوز ممکن است در طول درمان با کیتنت[®] مورد نیاز باشد.

روش‌هایی که برای مدیریت عوارض جانبی کمک‌کننده می‌باشند

۱. خستگی:

در طول مصرف کیتنت®، ممکن است احساس خستگی یا ضعف کنید. خستگی در طول درمان شایع می‌باشد. در صورتی که احساس خستگی یا ضعف در زمان مصرف کیتنت® دارید با پزشک یا پرستار تماس بگیرید.

نکات ذیل کمک‌کننده می‌باشند:

- خواب کوتاه داشتن
- تغذیه کافی و نوشیدن مقدار زیادی مایعات
- پیاده روی کوتاه یا انجام ورزش سبک در صورتی که شما احساس خستگی دارید می‌توان کمک‌کننده باشد.
- انجام کارهایی که باعث آرامش می‌شوند، مثل گوش دادن به موسیقی یا مطالعه کردن
- در صورتی که داروهای OTC یا داروهای نسخه‌ای می‌توانند کمک‌کننده به مدیریت شرایط شما باشند از پزشک معالجتان درخواست نمایید آنرا برای شما نسخه نماید.

۲. حالت تهوع و یا استفراغ

بهتر است با مشاهده اولین علائم از حالت تهوع و استفراغ با پزشک معالجتان تماس بگیرید. بخصوص در صورتی که شدت آن به حدی است که نمی‌توانید دارو را مصرف نمایید. پزشک معالجتان ممکن است دارویی برای این علائم تجویز نماید. در صورتی که تهوع و استفراغ دارید این نکات ممکن است به شما کمک کننده باشند:

- خوردن وعده‌های غذایی کوچک
- پرهیز از غذاهایی که شیرین، سرخ شده و یا چرب هستند
- آشامیدن مقادیر زیادی از مایعات ولی در مقدار کم و به تناوب

حالت تهوع و استفراغ:

اگر استفراغ می‌کنید، برای شروع مجدد غذا با میزان کمی آب، آب گوشت و یا سایر مایعات صاف آغاز نمایید. اگر کمی آرام‌تر شدید، سپس غذاهای نرم را مانند: ژلاتین، فرنی، ذرت، ماست، سوپ غلیظ شده، غلات پخته شده تست نمایید. به آرامی شروع به خوردن غذاهای جامد نمایید و مطمئن شوید غذاهایی را که باعث ایجاد آلرژی می‌شوند نخورید.

۳. افزایش فشار خون:

کیتنت® ممکن است باعث افزایش فشار خون شما گردد. پزشک معالج شما ممکن است فشار خون شما را در حین درمان با کیتنت® چک نماید. در صورتی که نیاز باشد، ممکن است برای فشار خون هم درمان شوید. در صورت داشتن تاریخچه‌ی بیماری قلبی و فشارخون بالا پزشک یا پرستار خود را در جریان بگذارید. اگر شما در حال حاضر فشار خون دارید و درمانی را برای آن دریافت می‌نمایید، ممکن است پزشکتان در صورت نیاز این درمان را تغییر دهد. همچنین پزشک شما ممکن است از شما بخواهد روزانه به طور منظم فشار خود را چک نمایید.

روش‌هایی که برای مدیریت عوارض جانبی کمک‌کننده می‌باشند

۴. آسفتگی معده:

آسفتگی معده در افرادی که تحت درمان این بیماری هستند رایج می‌باشد. در حین مصرف کیتنت® ممکن است شما با این مشکل مواجه شوید. با پزشک معالجتان یا پرستار در صورت داشتن مشکل معده تماس بگیرید. ممکن است انجام این نکات برای شما کمک‌کننده باشد:

- پرهیز از غذاهای سنگین، قهوه و الکل
- خوابیدن در حالت نشسته و تکیه بر بالش
- از پزشک معالجتان در صورت وجود داروهای OTC یا نسخه‌ای که شما را در مدیریت شرایطتان کمک می‌کند، سوال نمایید.
- کاهش استرس از طریق تمرکز (مدیتیشن)، یوگا و یا موسیقی

۵. درد دهانی

در حین مصرف کیتنت®، ممکن است درد دهان شما پیشرفت نماید. علائمی که ممکن است شما داشته باشید، شامل زخم دهان، قرمزی پوشش سفید روی زبان، خونریزی لثه یا تورم می‌باشد. با پزشک یا پرستارتان در صورت تجربه کردن هر یک از این مشکلات تماس بگیرید. اگر درد دهان دارید این نکات ممکن است کمک‌کننده باشد:

- پرهیز از غذاهای گرم، تند یا اسیدی

- خوردن غذاهایی که نرم باشد.
 - استفاده از نی برای خوردن مایعات
 - استفاده از دهان‌شویه‌های بدون الکل و شستشوی دهانتان اغلب با آب
 - پرهیز از خمیر دندان‌های سفیدکننده (به عنوان مثال پروکساید) و استفاده از یک مسواک نرم
 - در صورت وجود داروهای OTC یا داروهای نسخه‌ای که کمک‌کننده در مدیریت شرایطتان هست از پزشکتان درخواست نمایید تا برای شما تجویز کنند.
- روش‌هایی هستند که می‌توانید با بکارگیری آنها به سهولت تعدادی از این مشکلات را برطرف نمایید. در زیر لیستی از عوارض جانبی شایع و چگونگی توانایی مدیریت آنها آورده شده است.

۶. مشکلات پوستی

مشکلات پوستی، همچون راش و خشکی پوست، عوارض جانبی هستند که ممکن است شما تجربه کنید. ممکن است شما متوجه خشکی، ضخامت، پینه در کف دست‌ها و کف پاها شوید. بعضی بیماران ممکن است راش یا تاول داشته باشند که این حالت سندرم دست و پا نامیده می‌شود. در صورت پیشرفت مشکلات پوستی پزشک یا پرستار خود را مطلع نمایید تا آنها در صورت نیاز لوسیون یا داروهای خاص را برای شما تجویز نمایند.

شما قادر به پیشگیری یا به حداقل رساندن اثرات سندرم دست و پا با نکاتی که در ذیل آورده شده می‌باشید.

- پوشیدن جوراب و یا دستکش پنبه‌ای ضخیم
- پرهیز از پوشیدن کفش‌های تنگ و کوچک
- پرهیز از شستن دست و پا با آب گرم

روش‌هایی که برای مدیریت عوارض جانبی کمک کننده می‌باشند

۷. تغییرات ذائقه

شما ممکن است متوجه تغییر در طعم غذاها در زمان مصرف داروی کیتنت® شوید. با پزشک معالج یا پرستارتان در صورتی که تغییرات طعم را تجربه کرده‌اید تماس بگیرید. اگر شما تغییرات طعم غذا را تجربه می‌کنید نکات عنوان شده در ذیل کمک کننده می‌باشند.

- غذاهای سرد یا فریز شده طعم بهتری نسبت به غذاهای گرم دارند.
- طعم‌دار کردن غذاهای تان با مواد گیاهی، فلفل، شکر و یا سس
- تمیز و سالم نگه داشتن دهان با مسواک زدن و نخ دندان

۸. اسهال

اسهال به دفع سه بار یا بیشتر مدفوع شل یا آبکی در روز گفته می‌شود، در صورتی که شما این علائم را داشتید با پزشک یا پرستارتان تماس بگیرید. این مهم است که شما و پزشکتان به محض شروع اسهال برای مدیریت آن تلاش کنید.

کارهای بیشتری که شما می‌توانید انجام دهید:

انتخاب‌های سالم برنامه درمان شما را کامل می‌کند.

در حال حاضر شما موارد مرتبط با روش‌های مهم در رابطه با بیماری خود را فرا گرفته‌اید و در رابطه با نوع بیماری و چگونگی درمان با کیتنت® آموخته‌اید.

این بخش در مورد انتخاب شیوهی زندگی صحبت می‌کند که شما می‌توانید به طور همزمان به همراه برنامه درمان به کار گیرید.

سیگار نکشید:

اگر شما در حال حاضر سیگاری هستید، با ترک آن سلامت عمومی شما بهبود خواهد یافت. براساس نظرموسسه ملی سرطان:

- ادامه کشیدن سیگار ممکن است تاثیر درمان را کاهش دهد و عوارض جانبی درمان را بدتر کند.
- اگر شما برای درمان بیماری پروسه جراحی در پیش دارید، ادامه روند سیگار کشیدن باعث کندی بهبود زخم شما خواهد شد.

تغذیه‌ی صحیح:

حفظ وزن ایده آل مهم می‌باشد و یک رژیم متعادل خوب که شامل میوه‌های بیشتر، سبزیجات تازه، غلات کامل و غذاهای با فیبر بالا می‌باشد مناسب می‌باشد.

- افراد مبتلا به کانسر به میزان کافی پروتئین و کالری دریافت نمی‌کنند. داشتن رژیم متعادل پروتئین و کالری می‌تواند شانس درمان بهتر و مبارزه با عفونت و حفظ سطح انرژی‌تان را افزایش دهد.

کارهای بیشتری که شما می‌توانید انجام دهید

- یک رژیم غذایی سالم شامل مواد مغذی، ویتامین‌ها، مواد معدنی، کربوهیدرات‌ها، آب و چربی می‌باشد که همه این موارد به سلامت بهتر بدن کمک می‌کند.
- تغذیه خوب و رژیم سالم می‌تواند به شما در مدیریت بهتر علائم و عوارض جانبی و درمان بیماری کمک کند.

ورزش و استراحت متعادل:

شما ممکن است احساس خستگی نمایید اما مهم است که به بهترین شکل به فعالیت خود ادامه دهید. قبل از شروع هر فعالیت جدیدی از پزشک معالجتان در مورد آن سوال نمایید. او ممکن است ساده‌ترین روش‌ها را به شما برای افزودن ورزش به برنامه روزانه‌تان پیشنهاد دهد.

اگر شما احساس خستگی می‌نمایید، به احتمال زیاد بدن شما تلاش می‌کند که به شما بگوید که نیاز به استراحت دارد. در صورت نیاز در طول روز یک خواب کوتاه داشته باشید.

کاهش استرس:

تلاش کنید از فشار اضافه در زندگی خود پرهیز نمایید.

- از کمک خواستن نترسید، به دوستان، خانواده و همکاران اجازه دهید در صورت نیاز شما را حمایت و یاری نمایند.
- استفاده از تکنیک‌های تمدد اعصاب، تمرکز کردن، یوگا و یا ورزش‌های هوازی
- محدودیت‌های خود را بشناسید. «نه» گفتن را تمرین کنید. اگر دوستان یا همکارانتان از شما درخواست نمودند که در پروژه‌ای شرکت کنید که زمان و انرژی تکمیل کردن آن را ندارید می‌توانید «نه» بگویید.
- به دنبال یک گروه حمایتی محلی باشید. نظرات، احساسات و دیدگاه خود را با سایر کسانی که ممکن است مثل شما با تشخیص این بیماری مواجه باشند به اشتراک بگذارید.

Noavaran Daroui Kimia Co.